

w jednostkach (instytucjach) wojskowych, zajmowane przez nich w dniu wejścia w życie ustawy, stają się mieszkaniami służbowymi w rozumieniu art. 53.

2. Do mieszkań przydzielonych pracownikom cywilnym, których zatrudnienie w jednostkach (instytucjach) wojskowych ustalo przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się odpowiednio art. 53, jeżeli mieszkania te znajdują się w budynkach pozostających w zarządzie organów wojskowych.

Art. 62. Minister Gospodarki Komunalnej w porozumieniu z Ministrami Obrony Narodowej i Spraw Wewnętrznych określa zasady i tryb administrowania i dysponowania pomieszczeniami przydzielonymi organom wojskowym stosownie do art. 5 ustawy z dnia 27 kwietnia 1951 r. o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych (Dz. U. Nr 26, poz. 194), które w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy znajdują się w dyspozycji tych organów, oraz wysokość i tryb uiszczania opłat za używanie tych pomieszczeń.

Art. 63. Minister Gospodarki Komunalnej w porozumieniu z Ministrami Obrony Narodowej i Spraw Wewnętrznych określa w drodze rozporządzenia:

- 1) zasady i tryb przydzielania organom wojskowym pomieszczeń wymienionych w art. 3 ust. 2, administrowania i dysponowania tymi pomieszczeniami oraz wysokość i tryb uiszczania opłat za ich używanie,
- 2) zasady i tryb przydzielania lokali i pomieszczeń zastępczych w przypadkach przewidzianych w niniejszej ustawie oraz właściwość organów w tych sprawach.

Art. 64. Przewidziane w ustawie uprawnienia Ministra Obrony Narodowej i podległych mu organów wojskowych przysługują w zakresie zakwaterowania wojsk wewnętrznych Ministrowi Spraw Wewnętrznych i podległym mu organom.

Art. 65. 1. Traci moc ustawa z dnia 27 kwietnia 1951 r. o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych (Dz. U. Nr 26, poz. 194).

2. Do czasu wydania przepisów wykonawczych przewidzianych w niniejszej ustawie zachowują moc przepisy dotychczasowe.

Art. 66. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: A. Zawadzki

Sekretarz Rady Państwa: J. Horodecki

39

USTAWA

z dnia 31 stycznia 1961 r.

o zmianie ustawy z dnia 6 czerwca 1958 r. o służbie wojskowej szeregowców i podoficerów Sił Zbrojnych i dekretu z dnia 14 sierpnia 1954 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin.

Art. 1. W ustawie z dnia 6 czerwca 1958 r. o służbie wojskowej szeregowców i podoficerów Sił Zbrojnych (Dz. U. z 1958 r. Nr 36, poz. 164 i z 1959 r. Nr 14, poz. 75) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 12 ust. 1 po wyrazach „postępowanie karne” dodaje się wyrazy „lub przed sądem koleżeńskim”;

2) w art. 14 dodaje się nowe ust. 3 i 4 w brzmieniu:

„3. Podoficer traci stopień podoficerski w przypadku zatwierdzenia przez dowódcę okręgu wojskowego (równorzędnego) lub przez innego dowódcę upoważnionego przez Ministra Obrony Narodowej wniosku sądu koleżeńkiego dla podoficerów o pozbawienie stopnia podoficerskiego.

4. W przypadku określonym w ust. 3 żołnierzowi przysługuje stopień szeregowca.”;

3) w art. 21 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 oraz dodaje się nowy ust. 2 w brzmieniu:

„2. Szeregowcy i podoficerowie w czynnej służbie wojskowej podlegają właściwości sądów koleżeńskich za czyny, które naruszają honor i godność żołnierską, na zasadach określonych w odrębnych przepisach.”;

4) w art. 45 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 oraz dodaje się nowe ust. 2 i 3 w brzmieniu:

„2. W przypadkach uzasadnionych potrzebami Sił Zbrojnych czas trwania wojskowej służby nadterminowej może być skrócony do jednego roku.

3. Minister Obrony Narodowej określi warunki uzasadniające skrócenie czasu trwania wojskowej służby nadterminowej (ust. 2) oraz organy wojskowe uprawnione do skracania tej służby.”;

5) w art. 66:

a) w ust. 1 po wyrazach „do wojskowej służby nadterminowej” dodaje się wyrazy „a w razie skrócenia czasu trwania tej służby — po upływie skróconego okresu”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Do wojskowej służby zawodowej w charakterze podoficerów zawodowych mogą być powołani na własną prośbę również:

- 1) podoficerowie, którzy po odbyciu nauki w oficerskiej szkole zawodowej nie złożyli z wynikiem pomyślnym egzaminów końcowych,
- 2) absolwenci podoficerskich szkół zawodowych, którzy złożyli egzaminy końcowe w szkole z wynikiem pomyślnym, jeżeli odpowiadają warunkom określonym w ust. 1 pkt 1, 2 i 4.”;

6) art. 123 otrzymuje brzmienie:

„Art. 123. 1. Młodoletni może być za zezwoleniem swoich rodziców, którym służy władza rodzicielska, lub swojego opiekuna przyjęty na naukę do podoficerskiej szkoły zawodowej lub do orkiestry wojskowej.

2. Ukończenie nauki w podoficerskiej szkole zawodowej jest równoznaczne z odbyciem zasadniczej służby wojskowej, przewidzianej w przepisach o powszechnym obowiązku wojskowym. Absolwenci tej szkoły mogą być mianowani na stopień podoficerski z pominięciem art. 9.

3. Minister Obrony Narodowej określi warunki przyjmowania młodoletnich na naukę do podoficerskich szkół zawodowych i do orkiestr wojskowych, przypadki zwalniania uczniów z tych szkół (orkiestr), ich prawa i obowiązki, organy wojskowe właściwe do przyjmowania i zwalniania uczniów ze szkół (orkiestr) oraz tryb postępowania w tych sprawach.”

Art. 2. Art. 59 dekretu z dnia 14 sierpnia 1954 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 1958 r. Nr 23, poz. 98, Nr 36, poz. 164 i z 1959 r. Nr 14, poz. 75) otrzymuje brzmienie:

„Art. 59. 1. Zaopatrzenie określone w dekreście przysługuje również:

- 1) uczniom podoficerskich szkół zawodowych i orkiestr wojskowych, którzy stali się całkowicie lub częściowo niezdolni do wykonywania zatrudnienia i zostali zaliczeni do jednej z grup inwalidów z powodu stałego lub długotrwałego naruszenia sprawności organizmu powstałego:
 - a) w czasie odbywania nauki w szkole (orkiestrze) lub
 - b) w ciągu 6 miesięcy po zwolnieniu ze szkoły (orkiestry), jeżeli inwalidztwo jest następstwem chorób powstałych lub urazów doznanych w czasie odbywania nauki w szkole (orkiestrze),
- 2) studentom szkół wyższych i innym osobom odbywającym wojskowe szkolenie w ramach studiów wojskowych, które wskutek choroby lub kalectwa nabytego w związku z wyszkoleniem wojskowym stały się w czasie szkolenia lub w ciągu sześciu miesięcy od zwolnienia ze szkolenia wojskowego całkowicie lub częściowo niezdolne do wykonywania zatrudnienia i zostały zaliczone do jednej z grup inwalidów,
- 3) osobom powołanym do odbycia czynnej służby wojskowej oraz osobom zwolnionym z tej służby, które stały się całkowicie lub częściowo niezdolne do wykonywania zatrudnienia i zostały zaliczone do jednej z grup inwalidów wskutek choroby lub kalectwa nabytego w związku z wypadkiem powstałym bez

ich winy w bezpośredniej drodze z miejsca zamieszkania do jednostki wojskowej lub z powrotem do miejsca zamieszkania, jeżeli inwalidztwo powstało w chwili wypadku lub najpóźniej w ciągu sześciu miesięcy od wypadku,

- 4) członkom rodzin osób zmarłych w czasie i w okolicznościach określonych w pkt 1—3.

2. Inwalidztwo lub śmierć osób wymienionych w ust. 1 pkt 1 uważa się za pozostające w związku ze służbą wojskową, jeżeli nastąpiły wskutek okoliczności wymienionych w art. 17. Inwalidztwo lub śmierć osób wymienionych w ust. 1 pkt 2 i 3 uważa się za pozostające w związku ze służbą wojskową, jeżeli nastąpiły w okolicznościach określonych w tych przepisach.

3. Przewodniczący Komitetu Pracy i Płac w porozumieniu z Ministrami Obrony Narodowej i Spraw Wewnętrznych może w drodze rozporządzenia objąć zaopatrzeniem określonym w dekreście także inne osoby niż wymienione w ust. 1, jeżeli obowiązki lub zadania wykonywane przez te osoby wynikają z przepisów ustawy o powszechnym obowiązku wojskowym lub z przepisów wydanych na jej podstawie albo określone są przepisami szczególnymi, a zakres i charakter tych obowiązków uzasadnia traktowanie osób wykonujących te obowiązki na równi z żołnierzami."

Art. 3. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: A. Zawadzki
Sekretarz Rady Państwa: J. Horodecki

40

USTAWA

z dnia 31 stycznia 1961 r.

o zmianie niektórych przepisów Kodeksu Karnego Wojska Polskiego.

Art. 1. W Kodeksie Karnym Wojska Polskiego z dnia 23 września 1944 r. (Dz. U. z 1957 r. Nr 22, poz. 107, z 1958 r. Nr 36, poz. 165 i z 1960 r. Nr 51, poz. 299) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 39 skreśla się wyliczenie oznaczone lit. g);
- 2) w art. 46 skreśla się § 5;
- 3) w art. 55:
 - a) po § 2 dodaje się nowy § 3 w brzmieniu: „§ 3. Jeżeli stosunki gospodarcze skazanego na to pozwalają, sąd może zobowiązać skazanego, by wynagrodził szkodę wyrządzoną przestępstwem, w czasie i rozmiarach ustalonych w wyroku.”;
 - b) dotychczasowy § 3 oznacza się jako § 4;
- 4) art. 56 otrzymuje brzmienie: „Art. 56. § 1. Jeżeli w okresie zawieszenia kary skazany popełni nowe przestępstwo z tych samych pobudek lub tego samego rodzaju co poprzednie, sąd zarządzi wykonanie zawieszanej kary.
§ 2. Sąd może zarządzić wykonanie zawieszanej kary, jeżeli w okresie zawieszenia kary skazany popełni inne przestępstwo niż określone w § 1, źle się prowadzi, nie wykona obowiązku wynagrodzenia szkody albo nie uiszczy grzywny w terminie.”;

- 5) w art. 110 § 1 skreśla się wyrazy „na czas nie krótszy od lat 2”;
- 6) w art. 115 skreśla się oznaczenie „§ 1” oraz przepis § 2;
- 7) w art. 117 § 2 wyrazy „od lat 5” zastępuje się wyrazami „od roku”;
- 8) w art. 130 dodaje się nowy § 3 w brzmieniu: „§ 3. Jeżeli sprawca czynu określonego w § 1 lub w § 2 działa nieumyślnie, podlega karze więzienia do lat 3 lub karze aresztu.”;
- 9) w art. 144 dodaje się nowy § 3 w brzmieniu: „§ 3. Jeżeli w przypadku określonym w § 1 lub w § 2 naruszenie regulaminowych zasad prowadzenia pojazdów mechanicznych oraz przepisów jazdy na drogach było nieumyślne, sprawca podlega karze więzienia do lat 2 lub karze aresztu.”;
- 10) art. 153 skreśla się;
- 11) w art. 156 dodaje się nowy § 4 w brzmieniu: „§ 4. Żołnierz, który nieumyślnie dopuszcza do utraty posiadanej broni służbowej, podlega karze więzienia do lat 2 lub karze aresztu.”;
- 12) w art. 160 § 1 wyrazy „od lat 2 do 5” zastępuje się wyrazami „do lat 3 lub karze aresztu”;